

pege det fornødne Antal læge Medlemmer. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse, der maaske nok er blevet modtaget med blandede Følelser af Akkordforeningerne og Kreditorforeningerne, dog ikke er nogen væsentlig Anke mod disse. Det er dog saaledes, at det kun er, naar vedkommende Erhvervsorganisation forlanger det, at en saadan Akkordinstitution skal oprettes i disse Erhvervsgræne. Paragraffen kan derfor meget vel vedtages, uden at man gaar nogen for nær.

I Lovforslagets § 2 foreslaas der en vis fredlyst Tidsperiode for Skyldneren, idet det bestemmes, at § 5, 3die Stykke, i Akkordloven skal udgaa, og den nuværende § 5, 4de Stykke, skal affattes saaledes, at der, ligesom det hidtil har været gældende, at der ikke kunde foretages Udlæg eller andre retslige Skridt, ej heller i det nævnte Tidsrum skal kunne fremsættes Begæring om, at Skyldnerens Bo tages under Behandling. Det synes rimeligt, at der for Skyldneren er en saadan lille fredlyst Periode, i hvilken det vil kunne lykkes ham i Ro at skabe det fornødne Grundlag for at faa Akkorden endelig i Orden og eventuelt vedtaget.

Endelig tiltræder vi Bestemmelsen i § 3, som gaar ud paa at nedsætte de hidtil gældende Betingelser for at opnaa Akkord, med Hensyn til det Stemmeffertal, der kræves saavel med Hensyn til Fordringshavernes Tal som Fordringernes Vægt. I den hidtil gældende Akkordlov har det været saaledes, at naar en Mand tilbød en Akkord paa 50 pCt. eller derover, krævedes der $\frac{2}{3}$ af Fordringshavernes Antal og $\frac{3}{4}$ af deres Vægt. Tilbødes under 50 pCt., men over 25 pCt., skulde det være $\frac{3}{4}$ i begge Henseender, og gik Forslaget ud paa at yde under 25 pCt., forlangtes der $\frac{9}{10}$. Nu foreslaas det, at man i det første Tilfælde skal nøjes med Halvdelen af Fordringshaverne og $\frac{3}{5}$ af deres Vægt, mellem 25 og 50 pCt. med $\frac{2}{3}$ i begge Henseender og under 25 pCt. med $\frac{4}{5}$ i begge Henseender. Nu kan man vel nok sige, at de økonomiske Forhold i vore Dage er betydelig ringere, end de var i 1905, den Gang, da Akkordloven blev vedtaget, og det forekommer mig, at naar de økonomiske Forhold er væsentlig ringere, vil det ogsaa være rimeligt, at man lempet Bestemmelserne her en lille Smule. Og nogen Lempelse er der jo dog; den kan dog heller ikke siges at være af saa fundamental Betydning, at den kan have afgørende Vægt for dem, som maatte holde paa noget andet.

Vi kan fra vor Side i det hele tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, og vi finder, at baade dette og Lovforslaget om Ændringer i Konkursloven er i høj Grad stemmende med Tidens Krav. Det er ikke Meningen med disse Lovforslag, at de skulde gaa nogen for nær, heller ikke, at de skulde gaa Fordringshaverne for nær. Vi mener, at de vil være en lille Hjælp til Skyldnerne, og en Hjælp, som det ogsaa vil være i Fordringshavernes Interesse at yde. Vi mener, at det hele, saaledes som det foreligger, vil stemme ganske godt med de Krav, der fra mange Steder nu stilles til Lovgivningsmagten, og jeg skal, som jeg begyndte med, anbefale begge Lovforslagene til det høje Tings Velvillie og Fremme.

Hans Rasmussen: I den Tale, som den højtærede Justitsminister holdt her i Tinget forleden Dag ved Forelæggelsen af de Lovforslag, som nu er til Behandling, udtalte Ministeren, at Forslagene var fremkaldt af de vanskelige Forhold indenfor Erhvervslevet. Naar Stillingen er den, maa vi da have Lov til at betragte disse Lovforslag som Regeringens første Bidrag til Mildnelse af den Erhvervs Krise, der virker saa generende over det hele Land. Men skal de altsaa betragtes som Bidrag til Lindring af denne Krise, forekommer det mig, at den højtærede Minister har været lidet heldig, idet disse Lovforslag er saa beskedne i deres Rækkevidde, at de ikke i nogen videre Grad vil yde virkelig Hjælp til dem, der for Tiden er saa vanskeligt stillede.

Ministeren bemærkede, at de Tanker, der ligger til Grund for disse Lovforslag, har været drøftet i Rigsdagen, og det er jo ganske rigtigt. Spørgsmaalet om Hjælp til de kriseramte Erhverv, derunder ogsaa Landbruget, var i ikke ringe Grad til Drøftelse ogsaa under de Vælgermøder, der gik forud for de for nylig afholdte Folketingsvalg; og de Drøftelser, der fandt Sted ved disse Vælgermøder, prægedes i ikke ringe Grad for Landbrugskrisens Vedkommende af Betragtninger over det Lovforslag, der var fremsat af den foregaaende Landbrugsminister, nemlig Lovforslaget om et Moratorium. Dette Lovforslag vilde man fra det nuværende Regeringspartis Side ikke kendes ved, man vilde ikke have noget med det at gøre, man erklærede det for alt for vidtgaende, for at indeholde Farer, som man ikke turde tage Ansvar for, og endelig sagde man, at skulde man ind paa en Lovgivning af den Art, saa maatte Initiativet udgaa, ikke fra Landbrugsministeriet, men fra Justitsministeriet, hvorved man mente